

مناظره در ایام عید تقدیس معبد

هیلر قدیس اسقف شهر یوآتیه (فرانسه) که به آسیای صغیر تبعید گشت. وفات به سال ۳۶۷: تعمق بر موضوع تثلیث شماره نگار ۷/

نجات دهنده پیش از آن که مبرهن سازد که او و پدرش دارای طبیعتی واحد می باشند، اتهام مضحک و توهین آمیز یهودیان را رد می کرد. زیرا آن ها می گفتند که او فقط یک انسان بوده و خود را خدا معرفی می کند.

عیسی ابتدا یادآوری کرد که این عنوان خدا، به افراد مقدس داده می شد، علاوه بر این خود کتاب مقدس با اقتدار کامل قبول می کرد که این اسم به افراد میرا داده می شود. در نتیجه حتی اگر او فقط انسان می بود جرمی نمی بود که خود را خدا اعلام کند. زیرا خود شریعت آنانی را که فقط انسان می بودند، خدا لقب می داد. پس اگر افراد دیگر می توانند این لقب را بدون هیچ تصرف کفر آمیز به خود نسبت دهند، چقدر بیشتر او که پدر او را تقدیس کرده، می تواند تصرف این اسم را به خودش بدهد و خود را پسر خدا معرفی کند. زیرا به همه ی انسان ها از راه تقدسی که به عنوان یکتا پسر به او داده شد بی نهایت تقدم دارد. در واقع همه ی این جواب نجات دهنده ی ما به انسانیت او مرتبط است و او کوشش می کند که ثابت کند پسر خدا، همان پسر انسان نیز می باشد.

پدر و پسر یکی هستند به این معنا که هر چیزی که از دستان پسر نمی توان ربود، از دست پدر نیز نمی شود دزدید. در واقع پدر در پسر و هم زمان با پسر عمل می کند. چون او در پدر و پدر در اوست. این راز البته، نتیجه ی یک خلقت نیست بلکه نتیجه ی یک تولد است. یکتا احساسات و اراده موضوع این جا نیست، بلکه یگانه طبیعت مابین پدر و پسر وجود دارد. پس نسبت به طبیعت و شکوه و اقتدار، پدر و پسر یکی هستند.